

แบบฝึกคำสัมผัสเพื่อพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์

Related Words Packages for Improving the Vocabulary Memorized Skills for Law Students

ดวงจิตร สุขภาพสุข

สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

duangjit018@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกคำสัมผัสภาษาอังกฤษกับภาษาไทยและเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แบบฝึกของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ภาค กศ.พป. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม รูปแบบในการวิจัยใช้วิธีการเลือกตัวแบบเจาะจง และกลุ่มตัวอย่างที่ได้คือนักศึกษาจำนวน 14 คน ที่ลงทะเบียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกอ่านคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทยและแบบฝึกอ่านคำสัมผัส ผู้วิจัยใช้การหาค่าเฉลี่ย (mean) ค่าร้อยละ (percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแสดงผลออกมาในรูปแบบแผนภูมิเส้น (graph)

ผลการวิจัยพบว่าหลังจากนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ภาค กศ.พป. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 14 คนใช้แบบฝึกคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทยในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายเบื้องต้นที่ผู้วิจัยได้รวบรวมจากอินเทอร์เน็ตและประยุกต์คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายเข้าไป ทำให้การเรียนรู้ด้านการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายเพิ่มขึ้นร้อยละ 46.20

คำสำคัญ: คำสัมผัส คำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักกฎหมาย

Abstract

This study aimed to create and develop related words packages in English and Thai version and also compare the memorized skills before and after using those packages of Law student (special program on Sundays) at Nakhon Pathom Rajabhat University, Nakhon Pathom . The study employed purposive sampling and the samples were 14 students who registered in English for Lawyers 1 in the second semester, 2018 A pretest, posttest and related words packages were used to collect data. In order to analyze and present the results, mean, percentage, and graph were utilized.

The results shown that after all 14 Law students (special program on Sundays) at Nakhon Pathom Rajabhat University, Nakhon Pathom taking 12 related words packages which adapted and applied from the Internet plus vocabulary for Lawyers, the memorized skills of students raised at 46.20%

Keywords: related words, English vocabulary, lawyers

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารในโลกยุคปัจจุบันและนับวันจะเข้ามามีบทบาทในทุกแวดวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแวดวงการศึกษาในฐานะภาษาต่างประเทศ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นผู้เรียนที่มีทักษะครบทั้ง 4 ประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะที่สำคัญทั้ง 4 นี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลยหากผู้เรียนไม่สามารถรู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และผู้เรียนยังไม่สามารถต่อยอดการเรียนรู้ขึ้นไปในระดับที่สูงขึ้นได้ ยกตัวอย่างเช่น ทักษะการฟังและทักษะการพูดหากผู้เรียนไม่รู้ความหมายของคำศัพท์การฟังนั้นย่อมไม่สัมฤทธิ์ผลเพราะเราไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ว่าผู้พูดต้องการสื่อสารอะไรและในลักษณะเดียวกันผู้ฟังก็ไม่สามารถโต้ตอบกับผู้พูดได้เนื่องจากไม่รู้คำศัพท์มากเพียงพอที่จะสื่อสารออกไป จากงานวิจัยของณัฐธนรี และ ธัญภา (2557) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษาพบว่า การไม่รู้คำศัพท์เป็นหนึ่งในอุปสรรคในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพราะเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ นักศึกษาต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนทุกครั้ง บางครั้งก็ไม่สามารถนึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้เลยเนื่องจากความรู้ด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอ สำหรับทักษะการอ่านและทักษะการเขียนหากผู้เรียนไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ใดคำศัพท์หนึ่งก็ไม่สามารถอ่านจับใจความเนื้อเรื่องได้ จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษพบว่าคลังคำศัพท์ของนักศึกษานั้นเป็นปัจจัยสำคัญลำดับที่หนึ่งซึ่งส่งผลให้การอ่านนั้นไม่มีประสิทธิภาพ (ดวงจิตร์ สุขภาพสุข, 2559) และการจะถ่ายทอดความคิดออกมาในรูปแบบตัวอักษรก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้เนื่องจากคลังคำศัพท์ที่มีในตัวผู้เรียนนั้นไม่มากพอที่จะเขียนออกมาในรูปของประโยคหรือระดับย่อหน้าได้ เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายในเบื้องต้นพบว่าจะไม่เหมือนกัน เนื่องจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายนั้นมีความหมายที่เฉพาะมากกว่าภาษาอังกฤษทั่วไป ทำให้นักศึกษาเกิดความยากลำบากในการทำความเข้าใจเนื่องจากระดับภาษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงนักเมื่อเทียบกับเด็กสาขาวิชาอื่น ๆ และจะส่งผลกระทบยาวในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายเนื่องจากภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย 1 นั้นเน้นความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและการเข้าใจความหมายภาษาอังกฤษในระดับประโยคและระดับย่อหน้า หากนักศึกษาไม่ผ่านในรายวิชานี้ นักศึกษาจะไม่มีสิทธิ์ที่จะลงเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย 2 ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายในระดับสูงเนื่องจากนักศึกษาต้องศึกษาเกี่ยวกับร่างสัญญาต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษพร้อมทั้งต้องสามารถเขียนสัญญาภาษาอังกฤษเบื้องต้นในรูปแบบต่าง ๆ ได้ด้วย จากที่ได้กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าหากนักศึกษาไม่รู้ความหมายคำศัพท์เฉพาะทางด้านกฎหมายแล้วก็จะส่งผลให้การเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายพื้นฐานและระดับสูงไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาวิธีการเรียนรู้การท่องจำคำศัพท์ของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ภาค กศ.พป. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์เฉพาะทางด้านกฎหมายที่อาจจะใช้ได้ผลเป็นอย่างดีกับตัวนักศึกษาและเปรียบเทียบผลการใช้วิธีการเรียนรู้การท่องจำคำศัพท์โดยใช้แบบฝึกคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายนั้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทย
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แบบฝึกอ่านคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทย

3. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เก็บข้อมูลจากนักศึกษาศาสาวิชานิติศาสตร์ ภาค กศ.พ. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 14 คน เก็บข้อมูลด้วยการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านทักษะการจำ คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แบบฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและภาษาไทย ซึ่งผลจากการวิจัยในครั้งนี้ไม่สามารถนำไปวัดหรือเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ

4. กรอบความคิดที่ใช้วิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

คำพ้องหรือคำสัมผัส หมายถึง แบบฝึกอ่านออกเสียงคำสัมผัสภาษาอังกฤษ-ไทยที่ผู้วิจัยทำการรวบรวมจากอินเทอร์เน็ตและประยุกต์คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายเข้าไปซึ่งมีลักษณะเหมือนกันหรือซ้ำกันโดยสามารถแบ่งเป็น 3 ชนิดด้วยกัน อันประกอบด้วยคำพ้องรูป คำพ้องเสียง และคำพ้องรูปและเสียง พนมศักดิ์ มนูญปรัชญาภรณ์ (2558) กล่าวว่า คำสัมผัสนั้นมีความไพเราะและความกินความได้ดีซึ่ง นอกจากนั้นนิชรา (2551) กล่าวถึงประโยชน์ของคำสัมผัสว่าสามารถนำมาบูรณาการให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้ได้เพื่อเพิ่มการจำและความสนุกสนาน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

Nawin (2551) กล่าวว่า ความจำเป็นความสามารถอย่างหนึ่งที่สามารถถูกเก็บและนำออกมาใช้ได้โดยจำเป็นหรือที่ต้องการ หากความจำนั้นไม่ถูกนำมาใช้จะเรียกว่าการเก็บข้อมูลอย่างเดียวนั้นไม่ใช่ว่าการจำ ซึ่งแนวความคิดนี้สนับสนุนแนวความคิดของ Guilford (1956) ที่เคยกล่าวว่าความจำจะถูกเก็บไว้ในสมองจากนั้นจะสามารถระลึกได้ถึงหน่วยความรู้ที่ถูกเก็บไว้

ในทางจิตวิทยามีทฤษฎีหลัก ๆ เกี่ยวกับการจำและการลืมไว้ 4 ทฤษฎีคือ 1) ทฤษฎีความจำสองกระบวนการโดยแบ่งเป็นความจำระยะสั้นและความจำระยะยาว ซึ่งความจำระยะสั้นควรได้รับการฝึกฝนอยู่เป็นประจำให้กลายเป็นความจำระยะยาวที่จะติดตัวตลอดไป 2) ทฤษฎีการสลายตัวหรือทฤษฎีการลืม เป็นการลืมเนื่องเพราะการทบทวนนั้นถูกละเลย หากมิได้จดจ่ออยู่กับสิ่งนั้นความจำในรูปแบบนี้จะสลายตัวไป 3) ทฤษฎีการรบกวน ซึ่งทฤษฎีนี้ขัดแย้งกับทฤษฎีก่อนหน้าอย่างเห็นได้ชัดเพราะทฤษฎีนี้กล่าวว่าเวลาไม่ได้ทำให้ความจำหายไปหากแต่มีปัจจัยอื่น ๆ ประกอบด้วยทำให้ความรู้ใหม่ไปแทนที่ความรู้เก่า และ 4) ทฤษฎีการจัดกระบวนการตามระดับความลึก กล่าวว่าความจำไม่มีรูปแบบที่ตายตัวและความจำไม่ได้มีเวลาเป็นตัวช่วยในการทบทวน หากแต่เกิดขึ้นเพราะความซับซ้อนของสมองที่สามารถจำสิ่งต่าง ๆ ที่ซับซ้อนได้ต่างหากหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่ายิ่งซับซ้อนก็ยิ่งจำได้มากนั่นเอง

การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

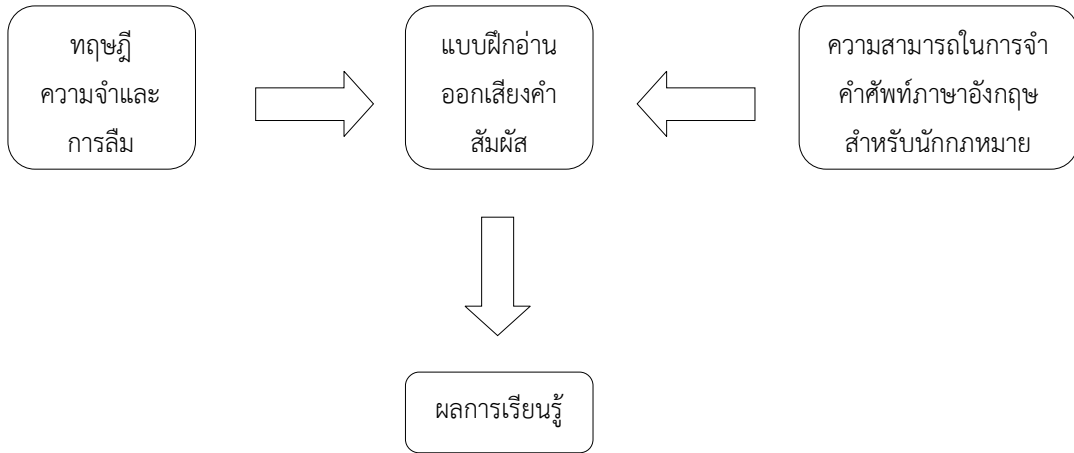
จุดมุ่งหมายหลักของการวิจัยในครั้งนี้คือเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แบบฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาต่าง ๆ ได้ดังนี้

วีไลวรรณ ร่วมชาติ (2549) ทำการวิจัย ณ โรงเรียนบ้านปงสนุก จังหวัดลำปาง เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการอ่านออกเสียง การสะกดคำและการบอกความหมายผิดจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน โดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้นรวมทั้งมีเจตคติที่ดีขึ้นกับรายวิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย

อุไรวัลย์ วินทะไชย (2550) ทำการวิจัยการศึกษาและพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาคือ นักเรียนจำนวน 38 คนของโรงเรียนระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยใช้การราย 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่าเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลัง การใช้แบบฝึกอย่างง่าย ๆ แล้วทำให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องคำศัพท์มากขึ้น เพราะนักเรียนได้รับการเน้นย้ำถึงข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ

อัคริช ชันธปรีชา (2554) ได้สำรวจปัญหาการไม่รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ณ โรงเรียนอัญมณีชัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โดยใช้แบบฝึกและกลุ่มนักเรียนจำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนขาดประสบการณ์ในการสะกดคำศัพท์ แต่หลังจากใช้แบบฝึกแล้วนักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านสะกดคำศัพท์ การจดจำ และความเข้าใจในคำศัพท์ดีขึ้น อีกทั้งยังสามารถทำคะแนนได้ดีขึ้นด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังปรากฏในแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 : กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แบบฝึกอ่านคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทย

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ 2 ประเด็นดังต่อไปนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างไม่ว่าจะเป็นจากงานวิจัยของ วิไลวรรณ ร่วมชาติ (2549) อุไรวัลย์ วินทะไชย (2550) และงานวิจัยของอัคริช ชันธปรีชา (2554) ใช้เพียงแบบฝึกอ่านอย่างง่ายซึ่งเครื่องมือที่ใช้อาจใช้ไม่ได้กับบริบทนักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่เท่าที่ควร โดยบริบทที่แตกต่างกับการใช้เครื่องมือที่แตกต่างกันอาจได้ผลการวิจัยที่ไม่เหมือนกัน

2. บริบทที่ทำการวิจัย กล่าวคือจากงานวิจัยที่กล่าวมาเบื้องต้นทำการศึกษาเรื่องปัญหาการไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ในระดับชั้นประถมศึกษาในจังหวัดต่าง ๆ หากแต่ในระดับชั้นอุดมศึกษาซึ่งน่าจะนำวิธีการเรื่องคำสัมผัสมาใช้ในการเรียนการสอนไม่ได้มีการศึกษามาก่อน

ดังนั้นผู้ทำการวิจัยจึงสนใจที่จะทำการพัฒนาและสร้างแบบคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทย รวมทั้งเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการใช้แบบฝึกอ่านคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทยของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ภาค กศ.พ. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม โดยกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาจำนวน 14 คน และใช้แบบฝึกเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่แท้จริงที่เกิดขึ้น

5. วิธีดำเนินการวิจัย

ประเภทของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) การวิจัยเชิงปริมาณคือข้อมูลที่แสดงถึงข้อมูลหรือปริมาณที่สามารถเปรียบเทียบกันได้ในลักษณะเท่ากัน มากกว่าหรือน้อยกว่า (Creswell, 1994, p.2.) กล่าวคือใน

งานวิจัยนี้คือผลการเรียนรู้ด้านทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แบบฝึกอ่านคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทย

การเลือกตัวอย่างและลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยจะเลือกศึกษาจากประชากรที่มีลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย (จิตราภา กุณทลบุตร, 2550) โดยในครั้งนี้นักกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ภาค กศ.พ. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 14 คนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย 1 (English for Lawyers 1) จากนั้นผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างว่าจะอาสาเป็นอาสาสมัครเข้าร่วมในงานวิจัยครั้งนี้หรือไม่ซึ่งจากการสอบถามดังกล่าวได้พบว่านักศึกษาทุกคนจำนวน 14 คนมีความสมัครใจที่จะร่วมในงานวิจัยนี้ และผู้วิจัยแจ้งให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยทราบว่าข้อมูลที่ใช้อ้างอิงในงานวิจัยจะใช้นามสมมติแทนชื่อจริงโดยกำหนดให้นักศึกษาแต่ละคนได้นามสมมติเรียงตามลำดับ SS1, SS2,SS3,.....,SS14 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนี้จะถูกเก็บเป็นความลับ และไม่มีผลต่อการให้คะแนนและเกรดในรายวิชาดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบฝึกคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทยในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายเบื้องต้น โดยประกอบด้วยคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทยทั้งหมด 12 ชุด ชุดละ 10 คำ โดยนักศึกษาทุกคนต้องท่องคำศัพท์ทั้งหมดเรียงตามชุดตั้งแต่ชุดที่ 1 ถึงชุดที่ 12 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางที่ 1: แบบฝึกคำสัมผัส

tax	ภาษี	heir	ทายาท
ประจำปี	annual	ญาติ	cousin
poor	คนจน	will	พินัยกรรม
พัน	over	ทำ	make
payer	ผู้จ่าย	estate	ทรัพย์สิน
รายได้	income	ที่ดิน	land
sum	ผลรวม	servant	คนใช้
		ค่าใช้จ่าย	expense

แบบทดสอบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทย ประกอบด้วยคำศัพท์จำนวน 15 คำคัดเลือกจากแบบฝึกคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทยที่นักศึกษาได้ท่องไปทั้งหมด โดยนักศึกษาเป็นคนเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำหนดให้มาจับคู่กับภาษาไทยให้เหมาะสม

การวิเคราะห์ข้อมูล

คะแนนดิบที่ได้รับจากแบบทดสอบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทยถูกนำมาวิเคราะห์ โดยสถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าร้อยละ (percentage) และกราฟแสดงผลข้อมูล (graph)

6. ผลการวิจัย

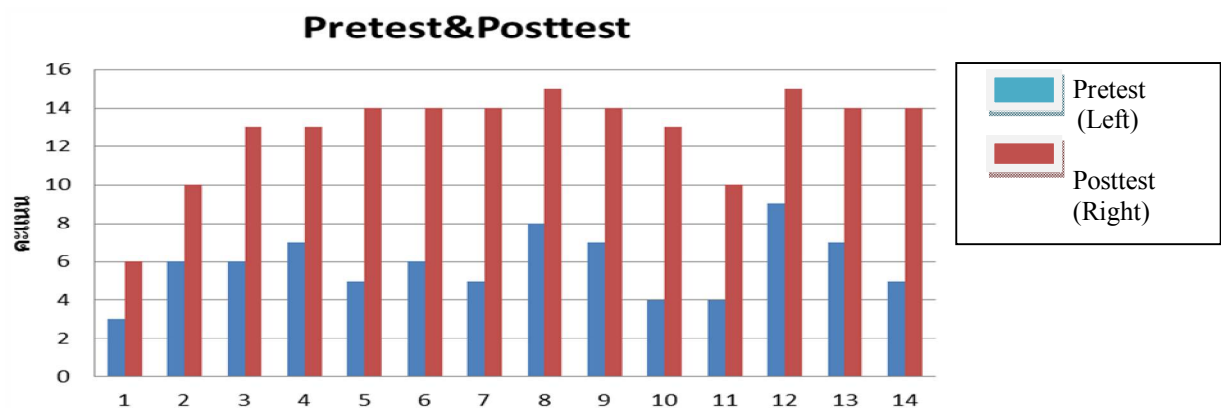
การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้านทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แบบฝึกคำสัมผัสของนักศึกษานิติศาสตร์ ภาค กศ.พ. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 14 คนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเฉพาะ โดยผู้วิจัยได้เสนอและสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 2: การเปรียบเทียบคะแนนทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แบบฝึกคำสัมผัส

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง
SS1	3	6	3
SS2	6	10	4
SS3	6	13	7
SS4	7	13	6
SS5	5	14	9
SS6	6	14	8
SS7	5	14	9
SS8	8	15	7
SS9	7	14	7
SS10	4	13	9
SS11	4	10	6
SS12	9	15	6
SS13	7	14	7
SS14	5	14	9
ค่าเฉลี่ย (mean)	5.86	12.79	6.93
ค่าร้อยละ (percentage)	39.07	85.27	46.20

จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าคะแนนก่อนใช้แบบฝึกคำสัมผัสของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ภาค กศ.พ. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 14 คน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.86 จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน โดยคะแนนต่ำสุดคือนักศึกษาคนที่ SS1 ได้คะแนน 3 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือนักศึกษาคนที่ SS12 ได้คะแนน 9 และสามารถคิดเป็นร้อยละ 39.07

คะแนนหลังใช้แบบฝึกคำสัมผัสของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ภาค กศ.พ. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 14 คน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 12.79 จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน โดยคะแนนต่ำสุดคือนักศึกษาคนที่ SS1 ได้คะแนน 6 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือนักศึกษาคนที่ SS8 และ SS12 ได้คะแนนเต็ม 15 คะแนน และสามารถคิดเป็นร้อยละ 85.27

ภาพที่ 2 : การเปรียบเทียบคะแนนทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แบบฝึกคำสัมผัสโดยใช้กราฟเส้น

จากการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แบบฝึกคำสัมผัสโดยใช้กราฟเส้นพบว่าคะแนนของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ภาค กศ.พ. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 14 คน สูงขึ้นทุกคนแม้ว่านักศึกษาคนที่ SS1 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำที่สุดทั้งคะแนนก่อนและหลังใช้แบบฝึกคำสัมผัส ภาษาอังกฤษและภาษาไทยในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายเบื้องต้นก็สามารถหาคะแนนเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 40

โดยสรุปแบบฝึกคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทยในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายเบื้องต้นที่ผู้วิจัยได้รวบรวมจากอินเทอร์เน็ตและประยุกต์คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายเข้าไปทำให้การเรียนรู้ด้านการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ภาค กศ.พ. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 14 คนเพิ่มขึ้นหลังจากฝึกแบบฝึกทั้งหมดจำนวน 12 ชุด

7. อภิปรายผล

ผลงานวิจัยดังกล่าวสามารถอภิปรายผลได้ตามจุดประสงค์ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่หนึ่งคือการสร้างและพัฒนาแบบฝึกคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทย จากงานวิจัยของนิชรา (2551) และยุพาพร (2557) กล่าวถึงคำสัมผัสว่าหากมีการนำมาใช้ในการเรียนการสอนจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้ได้ และเพิ่มการจำรวมทั้งมีความสนุกสนาน งานวิจัยดังกล่าวนี้ได้บูรณาการคำสัมผัสกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายทำให้นักศึกษามีความเพลิดเพลินในการท่องจำคำศัพท์และช่วยให้การจำคำศัพท์นั้นกลายเป็นความจำในระดับลึกตามหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับการจำและการลืมซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Guilford (1956)

วัตถุประสงค์ที่สองคือเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แบบฝึกอ่านคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทย จากการศึกษาคะแนนก่อนและหลังใช้แบบฝึกคำสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทยในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายเบื้องต้นพบว่านักศึกษาจำนวนทั้งหมด 14 คนคะแนนสูงขึ้นทุกคนซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่เกิดการเรียนรู้คำศัพท์แนวใหม่และเกิดทักษะในการจดจำคำศัพท์มากขึ้นในระดับหนึ่ง จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยอื่น ๆ ที่ได้ใช้นวัตกรรมหรือแบบฝึกต่าง ๆ มาช่วยในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ (จิไลวรรณ ร่วมชาติ, 2549 อุไรวัลย์ วินทะไชย, 2550 และงานวิจัยของอัศรัช ชันธปริชา, 2554)

8. เอกสารอ้างอิง

จิตราภา กุณทลบุตร. (2550). การวิจัยสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สหธรรมิก.

ณัฐนันท์ และ ธัญภา. (2557). ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย. รายงานการประชุมวิชาการเสนอผลงานระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15 ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 28 มีนาคม 2557. หน้า 2839-2848.

ดวงจิตร์ สุขภาพสุข. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ณ มหาวิทยาลัยแสงทอง. รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 6 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ชลบุรี. 17 มิถุนายน 2559. หน้า 70-78.

พนมศักดิ์ มนูญปรัชญาภรณ์. (2558). การพัฒนาแบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.

มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 8 (1), 939-957.

วิไลวรรณ ร่วมชาติ. (2549). การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนบ้านปงสนุก จังหวัดลำปาง. ค้นเมื่อ 10 มกราคม 2561 จาก

<http://www.moe.go.th/moe/upload/newsresearch/FileUpload/8471-6906.pdf>

อัคราช ชันธิปริษา. (2554). พัฒนาการในการอ่านสะกดคำและการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้น ป. 5. ค้นเมื่อ 10 มกราคม 2561 จาก http://swis.act.ac.th/html_edu/act/temp_emp_research/1226.pdf

อุไรวัลย์ วินทะไชย. (2550). การพัฒนาและส่งเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ. ค้นเมื่อ 10 มกราคม 2561 จาก <https://www.l3nr.org/posts/345992>

Creswell, J. W. (1994). *Research design qualitative & quantitative approaches*. London: SAGE.

Guilford, J.P. *Fundamental Statistics in Psychology and Education*. (3rd ed.) New York: McGraw – Hill, 1956.